

visse af de værdifuldeste Ferskvandsfisk, ikke maatte være rigtigst at sige udtryffeligt, om der menes Slægten eller kun den enkelte Art, da man derved vil undgaa en Mængde tvivlsomme Spørgsmaal naar Loven skal anvendes. Jeg skal endnu til Er. minde den ærede Ordfører om en Fisk nebe hos os i Kongæaaen, nemlig Stallangen: den høres, saavidt mig bekendt, til Ørredslægten, men kaldes ikke Ørred, og da den ikke er nævnt i denne Paragraf om Fredningstiden, bliver det, som Paragrafen er affattet, tvivlsomt, om Fredningsbestemmelserne gjælde for Stallangen. Jeg glemte før at udtale, at jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for Ændringsforlaget Nr. 27 til § 51. Jeg ser ikke nogen Grund til at forhøje Minimum for Bøden. Hvis jeg ikke har misforstaaet andet Punktum af § 51, er deri indbefattet Medning, og et ved dette Slags Fiskeri forøvet Indgreb i anden Mands Fiskeriet vilde altsaa, naar Ændringsforlaget vedtages, under ingen Omstændigheder kunne straffes ringere end med 20 Kr.; og det forekommer mig ikke, at der er Grund til at sætte Minimum højere end til de 10 Kr., som det er sat i Lovforlaget.

Ordføreren (Rosensørn-Teilmann).

Med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Taler gjorde angaaende § 46, skal jeg forvare mig imod, at jeg skulde anse mig selv for Ichthyolog, og jeg kan altsaa ikke sige, hvorvidt det er en rigtig Måade, hvorpaa Fiskene der ere betegnede eller ikke. Vi have taget Benævnelserne for gode Værer og slaæet os til No ved de Betegnelser, der ere anvendte af Kommissionen, i hvilken der jo sad Ichthyologer, hvad jeg ogsaa tror, det ærede Medlem kan gjøre. Jeg er overbevist om, at, naar Salangen, efter hvad det ærede Medlem sagde var utvivlsomt, er en Ørred, maa den Mand, som skal dømmes for Overtrædelse af den vedkommende Bestemmelse, ogsaa dømmes den, som sælger eller salbyder en Salang. — Naar den ærede Taler til Slutning berørte Ændringsforlaget under Nr. 23, finder jeg mig foranlediget til at sige, hvad jeg før glemte, at den ærede Minister ganske rigtig opfattede Meningen af Forlaget, nemlig, at det er Vandarealet, det skal komme an paa; men det er jo ogsaa aldeles utvivlsomt, at hvor Naen er bredere, har den tilstødende Lodseier en ganske ander Interesse i Fiskeriet end der, hvor den er smalle. At Spørgsmaalet kan give Anledning til Banffeligheder, vil jeg meget gjerne indrømme, og navnlig vil jeg ikke være istand il at sige, hvorledes man vil kunne bestre den Banffelighed, at der er enkelte Stæder, hvor Fiskene fortrinnsvis lege, og hvor de fortrinnsvis opholde sig; thi for den Mand, hvis Lod støder op til Fiskevandet paa det Sted, har Fiskeretten ganske vist en større Værdi. Men det er af disse Omstændigheder, som jeg tror det er umuligt for en hvilken som helst Ordning at tage Hensyn til.

Jeg har den Tro, at det ikke vil være vanskeligt i Praxis at kunne følge den Bestemmelse som Lovforlaget vil indeholde, naar dette Ændringsforlag bliver vedtaget, medens jeg paa den anden Side finder en større Beroligelse i, at det er Galubelen af de virkelig Berettigede, der skulde være enige om det, der skal være forbindende for de øvrige i Forhold, der væsentlig ere privatretlige.

Mourier-Petersen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen; men inden vi gaa til Afstemning, er der et Ændringsforlag, som jeg vil anmode det ærede Thing om at stemme for, og det er det lille Ændringsforlag af Udvalget, som gaar ud paa, at Forellen skal nævnes i § 46. Det er ganske vist, at Forellen eller, hvad den ogsaa kaldes, Ørdlingen, af Fiskekyndige anses for at være en Ørred, som paa Grund af lokale Forhold ikke er saa stor som Ørreden i Almindelighed. Det er mig imidlertid bekendt, at denne Fisk findes i ikke saa faa af vore Vandløb og i et ikke ringe Antal, og tillige udmærker den sig ved en overordentlig fin Smag, saa at den nok fortjener at fredes. Der er derhos den særlige Grund til her at nævne den udtryffeligt, at den i den almindelige Folkebevidsthed anses for at være en fra Ørreden forskjellig Art. Det er ikke saa almindelig antaget, at Forellen er en saadan mindre Ørred, men derimod anses den for en Art for sig. Jeg tror derfor, det vil være rigtigst for at forebygge, at Fisken skal blive udsat for de Eftertræbelsler, som den ellers neppe vilde undgaa, at den nævnes særligt, selv om det ogsaa lige overfor de Naturkyndiges Dom kunde være mindre korrekt. — Jeg skal bemærke til den ærede Taler, som sidder bagved (Riær), og som har havt nogen Betænkelighed ved det andet Stykke af § 44, at den Bestemmelse, der, som den ærede Minister meget rigtig har gjort opmærksom paa, er givet i Fiskeriets Interesse, ikke er nogen ny Bestemmelse, men at den er i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i flere andre Landes Fiskerilovgivning. Baade i Sverrig og Norge findes lignende Bestemmelser om en saadan Fisdag, som man vil tilstaa Fisken.

Formanden: Den 2den Landssthingsmand for 11te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Riær: Jeg skal bemærke, at denne Fisdag meget godt kunde forvares under de i første Stykke af § 44 givne Forudsætninger, men i andet Stykke af § 44 have vi at gjøre med de Tilfælde, hvor der er en erhvervet Net, og om man i andre Landes Fiskerilovgivinger har gjort lignende Brud paa den erhvervede Net, skal jeg lade staa hen. Jeg vilde isærigt kun gjøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem i Anledning af hans Anbefaling af Ændringsforlaget under